Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Olander: 1925-1926 : Ep. L 45 - 67

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Mårbacka Sunne

1sta maj. 1926.

Min käraste vän.

Jag har nyss gratulerat i telefon och nu skriver jag och önskar till lycka på den vackra dagen med det vackra namnet, så idag som genom hela året.

På samma gång skickar jag med en mängd ledsamma brev. Egentligen är det dock bara ett, som kan vålla bekymmer. Det är från Olga Kern. henne till vilken vi skickade uppsatsen om Esselde för att han skulle få offentliggöra den i något slags samlingsverk eller vad det nu var. Han undrar om han kan få några oangenämheter över sig, därför att den har varit tryckt förut. Det är ju aldrig lönt att göra sig för säker, därför skall jag innan jag svarar skriva och fråga Sigurd Leijonhufvud. Svara inte förrän du har fått vidare besked.

Dessutom har nu äntligen kommit en svarsskrivelse från Hildegard av Bayern. Skall han ha svar? Det skall han kanske. Men det är väl nog med detta:

Madame,

Förtjust över att av Er egen hand ha fått mottaga ~~bevis~~ uttryck av tacksamhet för min bok och lycklig över det intresse Ni visar ~~kan~~ ~~ner för~~ mitt författarskap frambär jag till Er min djupa erkänsla och vördnad

Selma Lagerlöf.

~~Er ödmjuka tjänarinna~~

Jag vet rakt inte hur jag skall sluta. Kanske du kan finna någon fransk artighetsfras, som passar. Det betyder ju ingenting, men det står visst någonstans i Charlotte, att "en annan också tycker om att resa, att man har litet folkvett."

Ja, vet du, Fröken berättar att Clarholms ha en sådan massa saker så kanske de blevo förtvivlade att få en så lång rad böcker. Vi göra som han bad och skicka endast Gösta Berling. Men inte illustrerad utan i snyggaste vanliga storhet. I den illustrerade läser man ju aldrig ö han vill kanske ha den till läsning.

Nu skall jag skriva litet om framtiden d.v.s. sommaren. Min tanke var att arbeta vidare

[1. 5. 1926]

nu i Maj och Juni, så att jag vore så långt kommen, att jag hade boken färdig som kladd, utkast. Jag ser då, om jag kan få den färdig till hösten, vilket jag knappast tror. Nu har jag fyra kapitel klara. Jag kan icke skriva rent dem, ty det blir ju alltid så mycket att ändra på det första i en boks, men jag vet vad som skall stå i dem och delvis äro de färdiga. Jag börjar också någorlunda veta vad som kommer att hända i boken. Jag tror, att den skall bli ganska ståtlig och mer poelisk än förra delen. Men naturligtvis blir den inte så glad. Säja detta om boken var en liten parentes mitt i sommarplanerna, men allt hänger ju samman med den. I Juli komma ju Ahlgrens och Daniels hit på en fjorton dar (som vanligt förmodar jag, men sedan har jag mycket funderat på att Du, Gerda och jag skulle fara ut på en långresa i Bil. Jag vet inte vart och inte hur länge, tidpunkten kan jag också ändra alltsom det passar för Er andra, men jag tycker, att detta skulle vara det skönaste man kunde hitta på. Och väl så nyttigt som en badresa. Vi skulle fara och se på vackra herrgårdar och annat vackert en fjorton dar eller mer. Skulle inte detta vara skönt? Så roligt också att komma bort under den värsta turisttiden. Men vill du bada i Marstrand i Juli, så skjuter jag upp min resa tills du blir klar. Vore jag en vanlig människa, så kanske jag också fare till Marstrand, men det bleve nog så svårt, med alla som skulle titta på mig. Jag vågar inte tänka på det.

Men att sitta i en bil dag ut och dag in. Det skulle vara något annat, då kan man resa ifrån nyfikunheten. Säg vad du tycker om detta. Vi få ju korrigera och jämka, så att det passar oss alla.

Just nu kom ett litet brev från Fröken Grundtvig med tack för orden om Ellen Key. Det var synd med mina blommor, de voro verkligen så vackra. Men jag kan inte tro annat än att de returneras. Det stod __blommor__ på paketet.

Jag sitter nu och väntar Inspektorn med sina räkenskaper, därför farväl. Och förlåt allt arbete, som jag sänder över dig.

Din alltid Selma.